

Poslovni broj: 18 Usl-259/19-14
REPUBLIKA HRVATSKA

HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	4.3.2020. 9:35:22
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/19-01/80	376-08

Urudžbeni broj:
437-20-7

Pril. Vrij.
0

034-07-19-01-80

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavlja 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKA

PRESUDA

Upaljni sud u Splitu, po sucu Marici Goreta, uz sudjelovanje zapisničarke Helene Papac, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupane po opunomoćenici (zaposlenici) [] uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13. Zagreb, nakon održane javne rasprave zaključene dana 07. veljače 2020. u prisutnosti tužitelja i opunomoćenice tuženika, dana 17. veljače 2020.,

presudio je

Odbija se zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika, Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019. je pod točkom 1. izreke djelomično usvojen zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga [] (ovdje tužitelja) s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom (ovdje zainteresirane osobe) zbog neobavljanja ugovorenih usluga uručenja preporučenih pošiljaka brojeva: [] u cijelosti dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga [] (ovdje tužitelja) odbijen kao neosnovan.

Tužitelj u tužbi navodi da ovu tužbu podnosi protiv usvajajućeg dijela pobijane odluke dok da odbijući dio iste prihvata. Naime, tužitelj navodi da je u postupku nesporno utvrđeno da je HP za dva pismena prijamnih brojeva [] izdala (samo) jednu obavijest o prispjeću pošiljke što da predstavlja necjelovito obavljanje poštanske usluge te da je 25. svibnja 2018. HP uputila isprike tužitelju i obvezala se na poduzimanje svih potrebnih mjera da se ubuduće takve nezakonitosti ne bi događale (ponavljale). Također da je nesporno da je HP nakon samo 24 sata od dana donošenja isprike za svoje nezakonito postupanje odnosno dana 18. lipnja 2018. ponovo izdala (samo) jednu obavijest o prispjeću pošiljke za (druga) dva pismena prijamnih brojeva []. No, tuženik da ipak na šestoj stranici obrazloženja pobijane odluke da je samo naveo da se radi o možebitnom postojanju kontinuirane prakse nepropisnog postupanja s obavijestima o prispjeću pošiljaka s obzirom da je HP i nakon usvajanja prigovora tužitelja i isprike ponovio svoju istu pogrešku. Tužitelj smatra da je tuženik zataškao nezakonito postupanje HP-a jer da nije poduzeo ništa radi sankcioniranja odgovornih osoba kojima da isprike služe samo kao izlika za

daljnja nezakonita postupanja iako da je na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke naveo da kroz postupke inspekcijskog nadzora (tuženik) može utvrditi sva moguća postupanja HP-a koja nisu sukladna sa ZPU-om, općim uvjetima i cjenicima HP-a. Tužitelj smatra da je u potpunosti nebitno radi li se o pojedinačnom izoliranom slučaju, ponavljanju ili kontinuiranoj praksi nezakonitog postupanja HP-a jer da je tuženik zakonski obvezan preko inspekcijskih tijela utvrditi činjenično stanje i sankcionirati odgovorne osobe, te (jedino) na taj način otkloniti daljnja slična nezakonita postupanja. Istiće da je činjenica da tuženik nije napravio ništa od navedenog da ukazuje na njegovo nezakonito postupanje i zataškavanje svih ovih predmetnih slučajeva.

Tužitelj je tužbom odnosno na raspravi održanoj dana 07. veljače 2020. zatražio da se pobijana odluka tuženika poništi u točki 1. izreke navodeći da u tom dijelu osporava zakonitost iste dok ne osporava točku 2. izreke pobijane odluke tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je odluka donesena na temelju članka 55. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj: 144/12, 153/13, 78/15 – dalje ZPU) u postupku rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatske pošte d.d. (dalje HP), zbog prigovora na neobavljene ugovorene usluge u cijelosti za dvije preporučene pošiljke te citira odredbu članka 55. ZPU-a. U konkretnom slučaju tužitelj da je pred tuženikom vodio spor s HP-om zbog neobavljene ugovorene poštanske usluge uručenja dvije preporučene pošiljke u cijelosti u unutarnjem prometu. Odlukom da je zahtjev tužitelja djelomično usvojen s obzirom da je u provedenom postupku utvrđeno kako HP nije pružio predmetne usluge u cijelosti zbog propusta u postupku obavljanja usluge i nepropisno popunjene obavijesti o prispijeću pošiljke, iako da su obje usluge u konačnici pružene s obzirom da su tužitelju obje pošiljke uručene. U dijelu koji se odnosi na naknadu štete zahtjev tužitelja da je odbijen kao neosnovan jer da odredbama ZPU-a nije predviđena naknada štete za neobavljene usluge u cijelosti, niti su davatelji poštanskih usluga u skladu s člankom 56. stavak 4. ZPU-a odgovorni za stvarnu štetu i izmaklu korist nastalu jer poštanska usluga nije obavljena u cijelosti. U odnosu na navode tužitelja kako je HP ponovio nezakonito postupanje s druge dvije pošiljke ta da tuženik zataškava nezakonito postupanje HP-a i ne poduzima ništa zbog sankcioniranja odgovornih osoba tuženik ističe da sporove između korisnika i davatelja poštanskih usluga rješava u skladu s odredbama ZPU-a, vezano za konkretni štetni događaj te konkretnu poštansku uslugu i pošiljku, nakon što je korisnik poštanske usluge prošao dva stupnja rješavanja prigovora i pritužbe kod davatelja poštanske usluge. U predmetnom sporu da je rješavao prigovor zbog neobavljene usluge u cijelosti za dvije preporučene pošiljke

[redacted] a eventualno postojanje kontinuiranog nezakonitog postupanja HP-a kao davatelja poštanskih usluga u skladu s odredbama ZPU-a da se može utvrditi kroz postupke inspekcijskog nadzora, neovisno o postupcima rješavanje sporova vezanih za konkretnu poštansku uslugu. Slijedom navedenog tuženik da u skladu s odredbama ZPU-a nije mogao drugačije odlučiti. Istiće se i to da je tuženik u provedenom postupku izvršio sve odgovarajuće provjere kako bi utvrdio je li HP postupio u skladu s odredbama ZPU-a. Odlukom da je tuženik djelomično usvojih zahtjev tužitelja a dokumentacija priložena spisu da je bila dovoljna da tuženik pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijeni mjerodavni propis. Iz svega navedenog da je razvidna neosnovanost navoda tužitelja. Tuženik da je poduzimao sve radnje kako bi se utvrdilo pravo stanje stvari radi donošenja pravilne i zakonite odluke, poštujući pri tom načelo materijalne istine sukladno članku 8. ZUP-a, da je na tako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje na ispravan način primijenio odredbe ZPU-a te donio Odluku u okviru svojih nadležnosti propisanih ZPU-om. Slijedom navedenog naglašava kako je u sporu korisnika i davatelja poštanskih usluga postupio na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način. Isto tako odluka da je zakonito donesena u okviru tuženikovih zakonskih nadležnosti. Stoga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Rješenjem ovoga suda poslovni broj UsI-259/19-5 od 28. listopada 2019. HP-Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13. Zagreb, pozvana je da kao zainteresirana osoba sudjeluje u ovom upravnom sporu sukladno odredbi članka 19. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 – dalje: ZUS).

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj tužbom traži poništenje rješenja tuženika od 22. svibnja 2019. kojim je zahtjev tužitelja za rješavanjem spora sa davateljem poštanske usluge zbog neobavljenе usluge uručenja preporučenih pošiljki broj

[redacted] odbijen kao neosnovan, dok da je dio zahtjeva kojim se traži utvrđenje kako se radi o namjerno nezakonitom i necjelovitom postupanju pružatelja poštanske usluge odbačen kao nedopušten. U odnosu na neobavljenu uslugu uručenja predmetnih preporučenih pošiljaka zainteresirana osoba navodi kako su predmetne pošiljke zaprimljene na uručenje dana 29. svibnja 2018. Sukladno odredbi članka 85. ZUP-a za predmetnu pošiljku da je predviđena druga dostava i to u slučaju da pošiljka ostane neuručena kod prvog pokušaja dostave. Kako prilikom prvog pokušaja uručenja predmetne pošiljke dana 04. lipnja 2018. tužitelj nije zatečen na adresi, to da je poštar putem elektroničkog komunikatora ispisao Obavijest o prispjeću pošiljke. Međutim u navedenoj Obavijesti o prispjeću pošiljke da nije bio sadržan podatak o danu kada će se obaviti druga dostava, nego da su bili ispisani podaci da će se pošiljka nakon isteka roka za preuzimanje vratiti pošiljatelju. Do navedenog nenamjnernog previda da je došlo iz razloga što da je kod zaduženja pošiljke u novoj aplikaciji „Digitalni poštar“ pošiljka zadužena kao preporučena pošiljka, a ne kao pismeno koje se mora dostaviti sukladno odredbi članka 85. ZUP-a. Unatoč opisanom previdu iz sadržaja Obavijesti o prispjeću pošiljke, predmetne pošiljke da su uručene tužitelju dana 08. lipnja 2018. zbog čega da propust u isписанom sadržaju Obavijesti u prispjeću pošiljke u konkretnom slučaju može predstavljati samo tehnološki propust za koji da prema odredbama ZPU-a nije predviđena odgovornost davatelja poštanske usluge. Iz navedenog da je više nego razvidno kako je zainteresirana osoba u konkretnom slučaju u cijelosti izvršila poštansku uslugu uručenja predmetne pošiljke. Poziva se na odredbu članka 15. ZPU-a kojom je definirana poštanska usluga, a ista da sukladno navedenoj odredbi isključivo obuhvaća: prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanske pošiljke. U tom smislu da su navodi tužitelja da zainteresirana osoba nije obavila poštansku uslugu činjenično i pravno neosnovani. Nadalje se navodi kako je nedopušten zahtjev tužitelja da se u postupku pred ovim sudom ili pak u postupku pred tuženikom postupanje zainteresirane osobe u općenitom smislu utvrdi kao nezakonito i necjelovito. Poziva se na odredbu članka 54. ZPU-a kojom su propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanja spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama članka 55. Zakona o upravnim sporovima i to isključivo u odnosu na konkretnu poštansku uslugu, za koju da je korisnik prethodno proveo postupak rješavanja prigovora i pritužbe kod davatelja poštanske usluge. S navedenim u vezi zainteresirana osoba skreće pozornost da je u odnosu na uručenje predmetnih pošiljki prijamni broj: [redacted] kod istih proveden postupak u povodu prigovora i pritužbe tužitelja a u kojem postupku da je utvrđen naprijed opisani previd u sadržaju Obavijesti o prispjeću pošiljke koji da međutim nije bio od utjecaja na izvršenje usluge uručenja, a sve budući je predmetna pošiljka tužitelju uručena dana 08. lipnja 2018. te da se zainteresirana osoba za opisani previd ispričala. Nadalje se ističe kako su u cijelosti neosnovani navodi tužitelja iz kojih proizlazi da tuženik odluku u odnosu na uručenje predmetne pošiljke donio prije nego je izvršio inspekcijski nadzor sukladno odredbi članka 59. ZPU-a. Naime, postupak inspekcijskog nadzora da je postupak koji provodi tuženik, a u kojem postupku da se ispituje da li pružatelj poštanske usluge istu obavlja sukladno ZPU i aktima Svjetske poštanske unije i drugih međunarodnih ugovora. Dužnosti i ovlaštenje tuženika u postupku inspekcijskog nadzora da su propisani odredbom članka 60. ZPU-a te da je istom predviđen nadzor pružanja poštanskih usluga a eventualno donešene odluke u tako provedenom postupku da nisu od utjecaja na prethodno pokrenute pojedinačne postupke koji se vode po

prigovorima korisnika. Slijedom navedenog zainteresirana osoba predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti.

U tijeku ovog upravnog spora je dostavom podnesaka i održavanjem rasprave svakoj stranci u smislu odredbe članka 6. stavak 1. ZUS-a dana mogućnost izjašnjavanja o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na raspravi održanoj dana 07. veljače 2020. tužitelj je naveo da osporava zakonitost točke 1. izreke pobijane odluke te traži poništenje iste u tom dijelu, dok odbijajući dio u točki 2. izreke pobijane odluke prihvata. Istiće da osporava zakonitost točke 1. pobijane odluke stoga što je usvajanje njegovog zahtjeva samo deklaratorne prirode bez ikakvih pravnih posljedica za zainteresiranu osobu kao davatelja poštanskih usluga te da je zainteresirana osoba u svom odgovoru na tužbu navela da je poduzela mjere da se propusti ne ponove, no, da je činjenica je da propust ponovljen. Što se tiče tuženikovog odgovora na tužbu ukazuje na pogrešno navedeno činjenično stanje u tuženikovom odgovoru na tužbu ističući da je tuženik naveo da je tužitelj vodio spor sa tuženikom zbog neobavljene usluge neuručenja, međutim, on da je vodio spor zbog neobavljanja cjelevite usluge te da je u svojoj pritužbi tražio da tuženik poduzme potrebne radnje da zainteresirana osoba odgovara po bilo kojoj osnovi. U odnosu na podnesak zainteresirane osobe ističe da je taj podnesak nejasan, nerazumljiv i ne odnosi se na ovu upravnu stvar.

Tuženik je po svojoj opunomoćenici ostao kod navoda iz odgovora na tužbu. U odnosu na navode tužitelja ističe kako je pobijano rješenje u točki 1. deklaratorne prirode iz razloga što tuženik u konkretnom slučaju nije ovlašten za odlučivanje o naknadi štete s tim što ista tužitelju može poslužiti kao osnova u drugom postupku. U odnosu na zahtjev tužitelja izrečen na raspravi, tuženik ističe kako se isti odnosi na drugi postupak eventualnog inspekcijskog nadzora i ne utječe na zakonitost odluke tuženika. Vezano za pritužbu tužitelja da zainteresirana osoba i nadalje ne postupa sukladno propisima da je izvješten poštanski inspektor, no, da se ne može izjasniti da li je u svezi s tim tužitelju čelnik tuženika dostavio obavijest u smislu odredbi ZUP-a, odnosno jesu li vezano za eventualni inspekcijski nadzor poduzete ikakve radnje. U svakom slučaju ističe da je to stvar drugog postupka, a ne predmetnog.

Tužitelj, u odnosu na navode opunomoćenice, ističe da je po njegovom mišljenju tuženik njega u okviru predmetnog upravnog postupka trebao izvijestiti da li je pokrenuo ili nije pokrenuo inspekcijski nadzor u svezi njegove pritužbe te da tuženik po njegovom mišljenju tuženik nije mogao donijeti ovdje pobijanu odluku bez „odgovora o inicijativi za nadzor“.

Zainteresirana osoba nije pristupila na raspravu, iako uredno pozvana, a svoj izostanak je opravdala podneskom zaprimljenim kod ovoga suda dana 31. siječnja 2020., no, nije tražila da se ročite za raspravu odgodi.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj sud je utvrdio da je zahtjev tužitelja nije osnovan.

Predmet ovog upravnog spora je zahtjev tužitelja radi rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga, ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga, HP-Hrvatskom poštrom d.d., Zagreb (ovdje zainteresirane osobe) u vezi s rješavanjem prigovora zbog necjelovitog obavljanja ugovorenih usluga uručenja preporučenih pošiljaka brojeva [REDACTED] i [REDACTED]

Odredbom članka 54. stavak 1. ZPU-a propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj

poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu. Stavkom 4. istog članka je propisano da je davatelj poštanskih usluga obvezan dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga o utemeljenosti podnesenog prigovora u roku od najviše 30 dana od dana zaprimanja prigovora u unutarnjem prometu, odnosno u roku od najviše 60 dana od dana zaprimanja prigovora u međunarodnom prometu. Stavkom 5. istog članka je propisano da na pisani odgovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanih odgovora. Povjerenstvo za pritužbe potrošača davatelja poštanskih usluga obvezno je dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana zaprimanja njegove pritužbe.

Rješavanje spora između korisnika i davatelja usluge regulirano je odredbom članka 55. ZPU-a. Prema ovom članku u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanih odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom (stavak 1.). Agencija po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost tijekom cijelog postupka rješavanja spora iz stavka 1. ovoga članka. Ako korisnik poštanskih usluga u postupku rješavanja tog spora zbog iste činjenične i pravne osnove podnese tužbu nadležnom sudu, obustavlja se postupak rješavanja spora pred Agencijom (stavak 2.). Agencija rješava sporove iz stavka 1. ovoga članka na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, na temelju prijedloga Povjerenstva za zaštitu prava korisnika usluga, u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa (stavak 3.). Povjerenstvo iz stavka 3. ovoga članka ima svojstvo i zadaće savjetodavnog tijela koje se osniva pri Agenciji prema posebnom zakonu kojim je uređena zaštita potrošača. Način rada Povjerenstva iz stavka 3. ovoga članka pobliže se propisuje pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije (stavak 4.). Davatelj poštanskih usluga obvezan je sudjelovati u postupcima rješavanja sporova iz stavka 1. ovoga članka i u potpunosti surađivati s Agencijom u svrhu rješenja spora, te dostavljati Agenciji sve potrebne podatke, dokumentaciju i očitovanja (stavak 5.). Nakon zaprimljenog prijedloga Povjerenstva iz stavka 3. ovoga članka Agencija odlukom rješava spor iz stavka 1. ovoga članka na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave (stavak 6.). Agencija donosi odluku o rješenju spora iz stavka 1. ovoga članka u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za rješavanje tog spora (stavak 7.). Odluka Agencije o rješenju spora iz stavka 1. ovoga članka mora biti podrobno obrazložena, a objavljuje se u skladu s odredbama zakona kojim je uređeno područje elektroničkih komunikacija (stavak 8.). Podaci o rješavanju sporova iz stavka 1. ovoga članka u postupcima pred Agencijom sastavni su dio godišnjeg izvješća o radu Agencije (stavak 9.).

Iz navoda tužbe, odgovora na tužbu te podataka spisa tuženog tijela dostavljenog uz odgovor na tužbu kao i obrazloženja pobijane odluke proizlazi kao nesporno među strankama da je zainteresirana osoba za dva pismena prijamnih brojeva [] i [] izdala samo jednu obavijest o prispijeću pošiljke; da je tužitelj, kao korisnik i primatelj obavijesti o prispijeću pošiljke, pokrenuo postupak rješavanja prigovora smatrajući da usluga nije pružena u cijelosti; da je zainteresirana osoba prigovor tužitelja u svom odgovoru od 25. svibnja 2018. usvojila uz navode o poduzimanju mjera u cilju otklanjanja ponavljanja takvih i sličnih situacija; da je tužitelj dana 04. srpnja 2018. protiv navedenog odgovora podnio pritužbu kojom je zatražio poništenje odgovora zainteresirane osobe od 25. svibnja 2018. te priznavanje prava na ostvarivanje naknade pretrpljene materijalne i nematerijalne štete nanesene nezakonitim postupanjem HP u bitnome ukazujući na to da se nezakonito postupanje

ponovilo dana 18. lipnja 2018. kada su ponovo na jednoj obavijesti o prispjeću pošiljke dani podaci za dva pismena prijamnih brojeva [REDACTED] bez podataka o drugoj dostavi; da je Povjerenstvo za pritužbe potrošača pri zainteresiranoj osobi u svom odgovoru br. DP—07-018022/18 od 11. srpnja 2018. potvrdilo prvostupanjski odgovor te pritužbu tužitelja odbilo; da je tužitelj potom tuženiku podnio zahtjev za rješavanje spora sukladno članku 54. stavak 1. ZPU-a zbog necjelovitog obavljanja ugovorenih usluga u svezi preporučenih pošiljaka brojeva [REDACTED] na koje se pritužba i odnosila, u zahtjevu ukazuje i na nezakonito postupanje zainteresirane osobe glede pošiljki prijamnih brojeva [REDACTED] koje je zaprimio 18. lipnja 2018. te zahtjevom traži poništi odgovor Povjerenstva za pritužbe potrošača pri zainteresiranoj osobi u svom odgovoru br. DP—07-018022/18 od 11. srpnja 2018.; da je zainteresirana osoba na traženje tuženika dostavila očitovanje u kojem u bitnome navodi kronologiju postupanja te da je tuženik pobijanom odlukom zahtjev tužitelja dijelom usvojio a dijelom odbio, kako je to pobliže navedeno u izreci pobijane odluke.

Tužitelj je dakle, nesporno prošao postupak rješavanja prigovora pri davatelju poštanskih usluga (ovdje zainteresiranoj osobi) u skladu s odredbom članka 54. ZPU-a.

Tužitelj u ovom sporu osporava zakonitost točke 1. izreke pobijane odluke tuženika (usvajajući dio) te traži poništenje iste u tom dijelu (odbijajući dio iz točke 2. izreke pobijane odluke ne osporava) u bitnome navodeći da je usvajanje zahtjeva u točki I. izreke pobijane odluke samo deklaratorne naravi bez ikakvih pravnih posljedica za zainteresiranu osobu iako da je u svojoj pritužbi tražio da tuženik poduzme potrebne radnje da zainteresirana osoba odgovara po bilo kojoj osnovi.

Polazeći od prednjih nespornih utvrđenja, iz kojih nedvojbeno proizlazi da je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba dvije preporučene pošiljke prijamnih brojeva [REDACTED] izdala samo jednu obavijest o prispjeću pošiljke odnosno da uslugu nije obavila u cijelosti, da je tužitelj svojim zahtjevom tražio poništenje odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača br. DP—07-018022/18 od 11. srpnja 2018., to je predmetna odluka tuženika u pobijenom dijelu (točka 1. izreke), koja je nesporno deklaratorne naravi, po ocjeni ovoga suda, pravilna i zakonita. Ovo stoga jer je tuženik pri rješavanju spora između korisnika i davatelja usluge postupao sukladno odredbi članka 55. ZPU-a rješavajući necjelovito obavljenu konkretnu poštansku uslugu (nepravilno popunjene obavijesti o prispjeću dvije preporučene pošiljke brojeva [REDACTED] i štetni događaj. Naime, nije sporno da su pošiljke prijamnih brojeva [REDACTED] i [REDACTED] tužitelju u konačnici uručene, međutim, zainteresirana osoba ugovorenu uslugu nije pružila u cijelosti zbog nepropisno popunjene obavijesti o prispjeću pošiljke, radi čega je zahtjev tužitelja spornom točkom 1. izreke predmetne odluke djelomično i usvojen.

Tužitelj je u svom zahtjevu podnesenom tuženiku ukazao da zainteresirana osoba i nadalje ne postupa sukladno propisima (vezano sa pošiljke prijamnih brojeva [REDACTED] i [REDACTED]) bez postavljanja konkretnog zahtjeva u navedenom smislu. Kako iz navoda tuženika tijekom ovoga spora nedvojbeno proizlazi da je vezano za navedeno postupanje zainteresirane osobe izviješten poštanski inspektor, to je, po ocjeni ovoga suda, tuženik pravilno postupio u smislu odredbe članka 42. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 – dalje ZUP).

Slijedom svega navedenog ovaj sud smatra da u postupku koji je prethodio donošenju osporene odluke tuženika nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na rješavanje predmetne upravne stvari, niti je pogrešno primijenjen pravni propis na temelju kojeg je riješena predmetna upravna stvar, a prigovori ni tužbeni navodi tužitelja nisu s uspjehom osporili zakonitost ni pravilnost osporene odluke tuženika.

Stoga, a budući da je osporena odluka tuženika zakonita, te nisu ostvareni ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. ZUP-a, na koje sud pazi po službenoj

dužnosti, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno presuditi kao u izreci.

U Splitu, 17. veljače 2020.

S U D A C

Marica Goreta, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba, u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste, u četiri primjerka, putem ovog suda, pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Helena Papac

